

► Alpiaed pakub silmailu varakevadest hilissügiseni ning on seejuures üsna vähenõudlik.

Fotod: Julia-Maria Linna, Kadri Päev

Alpitaimla lisab aiale omapära

Eestis hakati alpi- ehk kiviktaimlaid rajama pea sajand tagasi, põhjuseks toona nagu tänapäevalgi aiale uudse vormi ja omapära lisamine.

Meil hakati kiviktaimlaid rajama kuskil eelmise sajandi 20. aastate algul. Rohkem ikka sinna, kus juba oli olemas sobilik kivine paik, hiljem hakati kive taimla rajamiseks ka kohale tooma. Mittemest vanast publikatsioonist võib leida õpetusi kena kiviktaimla rajamiseks, kus seda soovitatakse kui uutset ja väga huvitavat haljastusvõimalust.

Kõige paremini mõjuvad kiviktaimlad, mis on rajatud mäenõlvakutele või süvistatud aedade kallakutele. Kallakuid võib rajada ka tugimüüride najale või luua päris mäestikuahel siledale pinnale. Vahepeal oli väga populaarne haljastada madalate mägitaime ja kividega maja vahetu ümbrus ning kiviterrassid lõppesid moekalt astmelise kiviktaimlaga.

Elamu vahetusse lähedusse kiviktaimla rajamisel tuleb hoone ümber vähemalt pool meetrit vaba maad jätta. Terrasside puhul ei pea

sedu jälgima. Talude juures võib kiviktaimlaks kujundada näiteks maakeldri muldkatuse või vana lammutatud hoone vundamendi.

Kiviktaimla, nagu kõik muu kujunduses, peaks olema osake tervikust ja seotud ümbrusega. Kui krunt asub mere läheduses või muidu liivasel ja kivisel pinnal, siis tundub ka kiviktaimla ümbritseva looduse loomuliku jätkuna. Üksikväike kivikuhjake aias mõjub pigem juhuslikult ja tekitatult kui loomuliku ja looduslikuna.

Kooskõlas ümbrusega

Ka kivide valikul tuleb lähtuda asukoha eripärast või ehitistest: korrata ikka juba kujundussüsteemis olevaid materjale. Ühes kiviktaimlas tuleks kasutada vaid üht liiki kive, kas siis ainult paekive või ainult raudkive.

Paekividest laotud terrassi najale võiks rajada astmestiku pigem paekividest, see mõjuks terrassi jätkuna.

Columbia-Kivi

www.columbia-kivi.ee